

Ægtepagt, for at være gyldig, skal oprettes for Notarius publicus og optages i Notarialprotokollen. Skønt det fra alle Sider erkendes, at der herved vilde tilvejebringes en Sikkerhed for Parterne, som ikke paa anden Maade lader sig opnaa i samme Grad, og skønt der med en saadan Regel maatte ogsaa lod sig forbinde et hensigtsmæssigt System for Tredjemands Udgang til at blive bekendt med Ægtepagten, har Udvalget dog haft Betænkelighed ved at gaa til at foreskrive en Form, hvis Ifke-Sagttagelse skulde kunne sætte en Mand i Stand til at fragaa en Ægtepagt, som det i øvrigt var aldeles bevisligt, at han havde indgaaet, ja, som han endog maatte selv tilstod at have afsluttet. At der skulde tillægges Formen en saadan Betydning, ligger fjernt for vor Retsbevidsthed, hvortil ogsaa kommer, at en absolut Nødvendighed for Ægtepagts Oprettelse for Notarius vilde medføre baade Besvær og Udgift for Parterne, hvilket for saa vidt ikke er uden Betydning, som det her til Lands er meget almindeligt, at Ægtepagt indgaaes mellem ganske uformuende Parter. Udvalget er derfor blevet staaende ved Lovforslagets Regel, hvorefter der kun fordres skriftlig Affattelse, idet man har været enig om, at der ikke vilde være noget bundet ved at foreskrive Bitterlighedsvidner eller desl. Det maa da i øvrigt, ligesom ved saa mange andre Rets-handler, være de deri interesserede Parters egen Sag at sørge for at sikre sig Beviset i fornødent Fald og at passe paa at bevare Ægtepagten samt tage behørig bekræftede Afskrifter af den.

Med Hensyn til den i Kapitel V. omhandlede Ophævelse af Formuefællesskabet imod Mandens Vilje i Henhold til §§ 27 og 28 vilde det vistnok være heldigt, om en saa vigtig og i Mandens hele Forhold saa indgribende Afgørelse lagdes i Domstolens Hænder. Men det maatte erkendes, at dette, henjet til vor civile Procesmaades Langsomhed, ikke vilde kunne gøres uden at gøre dette til Hustruens Betryggelse sigtende Retsmiddel omtrent ubrugeligt og unyttigt, og man fandt saa meget mindre Grund til i nærværende Lovforslag at optage et helt System af ny processuelle Regler for dette

Tilfældes Skyld, som det kan forventes, at der snart vil fremkomme Forslag om hele den civile Retsplejes Reform, og ligesom man indtil da maa bibeholde den nu bestaaende administrative Afgørelsesmaade i beslægtede Forhold, f. Eks. ved Umyndiggørelse, maa man ogsaa finde sig i at blive staaende ved den i dette Forhold.

De Ændringsforslag, som Udvalget stiller, gaa, som det vil fremgaa af det følgende, kun for en ringe Del ud paa egentlige Forandringer i Lovforslaget; de fleste Ændringsforslag ere enten blotte Redaktionsændringer eller sigte i alt Fald kun til tydeligere at udtrykke, hvad der maa antages at være Lovforslagets Mening. Med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag bemærkes:

Til Ændringsforslag Nr. 1.

Dette Ændringsforslag gaar nærmest kun ud paa tydeligere at udtrykke, hvad der vistnok allerede er Lovforslagets Mening. Naar man vil undgaa, at Manden kan lade sig give en uigenkaldelig Generalfuldmagt af Hustruen, et Misbrug, som er omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, bør det formentlig udtales, at Bestemmelser af heromhandlede Natur ikke kunne træffes herken i Ægtepagts Form eller paa anden Maade. Ligeledes turde det være rigtigt at henvise ikke blot til Lovforslagets § 22, men ogsaa til § 11, idet man gaar ud fra, at det er Lovforslagets Mening, at de i bemeldte Paragraf indeholdte Begrænsninger i Mandens Raadighed over Fællesskabet ere af ufravigelig Natur, og at Hustruen derfor ikke kan renoncere paa dem ved Ægtepagt.

Til Ændringsforslag Nr. 2.

Medens man i Udvalget har været enig om, at Tredjemand, der efter Ægtefællesskabets Indgaaelse indlader sig i Retshandler med Manden eller giver ham Kredit, ikke behøver at tage Hensyn til en Ægtepagt, som ikke er tinglæst og heller ikke i øvrigt er ham bekendt, og derfor ved at indlade sig med Manden erhverver Rettigheder uden heri at hindres ved Ægtepagten, har man dog ment, at det for den Tredjemands Vedkommende, hvis Arav hidrører fra Tiden før Ægte-